

man opgav den personlige Betingelse, nemlig at Vedkommende skulde være berettiget til at sælge Varerne, og saa Nar efter, nemlig i 1836, fremkom der fremdeles den Vettelse, at man ikke beregnede af de enkelte Auktionsposter, men af det hele samlede Belsb. Det har imidlertid viist sig, at disse frivillige Auktioner over Hændelsvarer ikke ret have villet gaae, og jeg skal herved bemærke, at der foruden Auktionsafgiften og den til Justitsfonden er andre paahvilende Byrder, nemlig til de fattige i Kjøbenhavn, en Afgift til Børsen, samt Katalogafgiften. Paa givne Foranledning af Grosererersocietetet er denne Sag bleven behandlet, og man er kommen til den Formening, at det vilde være det Rette at heve alle disse Indskrænkninger saavel som at lade Gebhyret opkræve med $\frac{1}{4}$ pCt., naar Belsbet er 10,000 Rb. eller derunder, og med $\frac{1}{8}$ pCt., naar det overstiger 10,000 Rb. Naar man nu spørger, om der fra Statskassens Side er Bøsentligt at erindre herimod, maa jeg svare Nei, idet de Dplysninger, der i saa Henseende have staaet til Raadighed, ubvise, at den hele Indtægt, som Statskassen har havt af disse Auktioner, kun andrager 700 Rb. i det sidste Nar og lidt over 5,000 Rb. i de 4 sidste Nar. Men naar det, der skal svares til Statskassen, virkelig er en saadan Hindring for Auktionernes Fremme, som det paastaaes, saa er der, som de Herrer ville see, i det fiske Hensyn ikke nogen overveiende Grund til at fastholde Afgiften som den er, saameget mindre som det ikke kan betvivles, at, naar der bliver afholdt flere Auktioner, vil der deraf flyde større Indtægter for Statskassen. Paa den anden Side har man imidlertid ogsaa maattet erkjenne, at, naar der stilles det Krav til Statskassen, at den skal give Slip paa sine Indtægter, saa vil det være nødvendigt, at de øvrige af mig nævnte Afgifter ogsaa bortfalde. Hoved-Gjenstanden for det Lovudkast, som jeg herved har den Ære at forelægge, er altsaa, at der ikke skal svares høiere Gebhyr til Statskassen end $\frac{1}{4}$ pCt., forsaavidt Belsbet er 10,000 Rb. eller derunder, og $\frac{1}{8}$ pCt., forsaavidt Belsbet gaaer over 10,000 Rb., og at samtlige øvrige Afgifter skulle bortfalde.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive ombeelte.

Finantsministeren forelagde derpaa: En i Henhold til Grundloven af 18de November 1863 § 58 tagen allerhøieste Beslutning af 21de Juli d. A. om Afholdelsen af ikke bevilgede Udgifter.

Finantsministeren: De politiske Betingelser, som have foranlediget de heromhandlede Udgifter, ville uden Tvivl endnu være i de Herreris fiske Erindring, saa at jeg ikke behøver at udtale mig nærmere deroim, hvilket altid har sine Vanskeligheder. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke Tvivl om, at Repræsentationen maa være entig med Regjeringen i, at man ikke hurde afsætte Hovedstaden for en complet Overrumpling, og at man overhovedet ligeoverfor Muligheden af at skulle mobilisere ikke kunde forsvare at lade en saadan Eventualitet af Sigte, naar det var vitterligt, at ikke Lidet af det Materiel, der var nødvendigt for Mobiliseringen, var i en saadan Stand, at det ikke dertil kunde bruges. Med disse Bemærkninger, og idet jeg forøvrigt skal henvise til Resolutionens eget Indhold, navnlig til sammes § 1, hvori de enkelte Poster ville findes nærmere specificerede, og hvoraf det vil sees, at Udgifterne ere medgaaede til Besætningerne paa Kjøbenhavns Søforter og til Udbedring af Materiel, skal jeg hensille denne Sag til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af Beslutningen skulle blive ombeelte. Forinden vi gaae til det næste Nummer paa Dagsordenen, skal jeg meddele, at der ved Valget af 4 Secretairer stalt er afgivet 83 Stemmesedler, hvoraf imidlertid een er ugyldig, fordi der paa den er stemt paa Kühnel; hvis Valgbrev endnu ikke er anerkendt. Der er saaledes 82 gyldige Stemmesedler; valgte ere: Barsof med 70, Terman sen med 52, Dinesen med 45, og Dam med 38 Stemmer. Derefter havde Bogelius 28, Rodtviit 26, Schørring 20, H. Hansen 18 og Leth 17 Stemmer.